

givning, der nu ligger, hvad enten det er lovgivningen om at passe syge eller døende i eget hjem, eller lovgivning omkring barsel- og børnepasningsorlov. Det er sådan set de grupper, som med rette kan føle, at de har handlet i én situation og ikke været helt klar over, at det så kom til at betyde noget for deres dagpengerefterfølgende.

Så helt udtømmende er denne her liste ikke, men vi har altså som sagt lagt vægt på at løse de problemer, som man kan have, når man er småbørnsmor eller -far, og man har taget sin barselorlov eller børnepasningsorlov, og man har måske oven i købet fået et barn mere eller haft en sygdomsperiode, og så oplever man, når man skal tilbage til arbejdsmarkedet, at man så har mistet sin ret til dagpenge. Det forekommer at være urimeligt, synes vi.

Jeg har også fået en henvendelse fra Kræftens Bekæmpelse, som har peget på de problemer, som nogle familier har oplevet, hvis de har valgt at passe en kræftsyg pårørende i sit hjem eller et kræftsygt barn, og det er klart, at det er noget, der gør indtryk. Derfor har vi så valgt de herrens ting, som kan være følsomme i forhold til at få et liv – et familieliv – til at hænge sammen, og det håber jeg også at et flertal i Folketinget vil bakke op om og slutte op om.

Til hr. Tom Behnke: Ja, man kan gøre ting på mange måder, det kan man selvfølgelig. Og man kan selvfølgelig også lave mange forskellige mere eller mindre tænkte eksempler. Jeg tror, hr. Tom Behnke selv sagde, at det jo måske var et lidt urealistisk eksempel, der blev tegnet op.

Og netop fordi verden er så mangfoldig og så broget, har vi altså valgt den løsning at sige: Når man er i dagpengesystemet, og man skal have ydelser fra dagpengesystemet nu eller senere, så skal der være en eller anden grad af tilknytning til arbejdsmarkedet.

Derfor har løsningen ført til, at hvis man blot inden for en 5-årig periode har haft tilknytning til arbejdsmarkedet og været 1 år i beskæftigelse – og det kan f.eks. være det første år – ja, så kan man altså både få barselorlov og børnepasningsorlov, og man kan sådan set også godt have en sygdomsperiode, blot den ikke overstiger 4 ud af de 5 år. Så er det, man tæller tilbage.

Så det har i virkeligheden været den mest fleksible måde at løse problemet på, og det har også været en måde, som betyder, at det kan løses for de mennesker, som i dag er i den situation – altså, de skal ikke ud og optjene en ny dagpengerelevet og -periode; de skal gå til deres

arbejdsløshedskasse og bede om at få foretaget en beregning på baggrund af det nye forslag, som vil være gældende, når det er blevet vedtaget og optaget i Statstidende. Det er faktisk en meget hensigtsmæssig måde, vi har valgt at løse dette her problem på.

Jeg tror egentlig ikke, der var flere spørgsmål, og som sagt ville jeg godt sige tak overordnet for den sympati, der har været for forslaget. Det tror jeg egentlig mange uden for denne her sal bliver glade for, og de hjørner, der måtte være, som man måske kan have et ønske om at få med ind i lovforslaget, er jeg selvfølgelig parat til at være positiv over for.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke(FP):

Uanset om Fremskridtspartiet kan lide noget af forslaget eller hele forslaget, så synes jeg stadig væk, det må være et krav, at de forslag, der bliver vedtaget her i Folketinget, bliver til en lovgivning, som er til at forstå, og som løser de problemer, man ønsker at løse.

Og ministeren har ikke svaret præcis på det. Jo, ministeren svarede og sagde, at man kan gøre ting på mange måder. Ja, man kan gøre det på den nemme måde, og man kan gøre det på den svære måde. Ministerens forslag er at gøre det på den svære måde.

Hvorfor lægger man kun en udvidelse ind på 2 år? Altså før skulle beskæftigelseskravet være opfyldt inden for en 3-årig periode, nu bliver det så til en 5-årig periode. Hvorfor ikke 7 eller 10, eller hvorfor overhovedet lave en begrænsning?

Hvorfor ikke simpelt hen sige, hvis man mener, de her ordninger er så gode, at det ikke skal tælle med, og at det ikke skal komme folk til skade, at de har valgt en af de her ordninger: Den eller de perioder, hvor man har været inde under én af de her ordninger, regnes ikke med. Punktum.

Så nemt kan man lave lovgivningen, og på den måde ville man undgå problemerne. Også de problemer, som måske i dag kan lyde lidt tænkt, men som med tiden vil vise sig at være realiteter. Og Folketingets medlemmer og partier og ministeren ved, at om 3-4 år sidder man med nogle sager på sit skrivebord, hvor man siger: Hvorfor fik vi dog ikke samlet op på det dengang tilbage i 1997?

Og derfor er spørgsmålet stadig væk til ministeren: Hvorfor lægge en begrænsning ind på de 2 år og sige, at man kun må være i disse 6 for-